

SADRŽAJ:

UVOD - RASPAD ČETVRTE REPUBLIKE

IZVRŠNA VLAST

Dvojna izvršna vlast i parlament

STRANAČKI SUSTAV I IZBORI

ODNOS FRANCUSKE JAVNOSTI PREMA EGZEKUTIVI

EUROPEIZACIJA I DECENTRALIZACIJA FRANCUSKE

DRŽAVE

ZAKLJUČAK

POPIS LITERATURE

UVOD - RASPAD ČETVRTE REPUBLIKE

Francuski sustav vlasti razvijao se u povremenim grubim usponima i prekidima te je po tomu vrlo specifičan u svijetu. Istaknuto obilježje suvremenoga sustava vlasti Pete Republike jest prvenstvo vlade. S tog je aspekta Francuska istovrsna britanskom sustavu vlasti, no postoje dvije stvari koje se temeljito razlikuju. Na vrhu izvršne vlasti u francuskoj republici se nalazi predsjednik države i uz njega vlada koja je odgovorna parlamentu. Obzirom na iskustva sustava vlasti u prošlosti, polustoljetna epoha Pete Republike se pokazuje stabilnim sustavom vlasti.

Nakon završetka 2. svjetskog rata, u kojoj je francuska država četiri godine bila pod okupacijom nacista, sazvana je Ustavotvorna skupština kako bi izradila Ustav nove republike. Vladajuće stranke u parlamentu, predvođene komunistima, su smanjile proračun za obranu i potkopale predožbe o jakoj izvršnoj vlasti što se kosilo s idejama Charlesa de Gaullea, vođe francuskog Pokreta otpora tijekom rata. Zbog svog neslaganja, de Gaulle je stupio s pozicije privremenog šefa vlade i povukao se iz politike. Za razliku od Ustava Treće Republike, novi Ustav je propagirao veću odgovornost države za socijalnu pravdu. Promijenio se i stranački sustav te su komunisti, zahvaljujući svojoj ulozi u Otporu uz veliku podršku u parlamentu bili zastupljeni jače nego ikad. U sredini stranačkog spektra opet su bile slične političke snage koje su odredile sudbinu Treće Republike Parlament je često koristio mogućnost da ruši vlade i postavlja nove, te je u dvanaest godina trajanja Četvrte Republike rezultiralo sa 25 mandatarata, a jedna vlada je trajala samo nekoliko dana. Jezgru većine kabineta činile su uvijek iste stranke: socijalisti, kršćanski demokrati i lijevi liberali. Svaki sukob u koaliciji bi završio krizom vlade, pa je promjena premijera postala zamjena za rješavanje problema.

Četvrta Rep. je otpočeta bila suočena s teškim problemima, od ekonomskih i društvenih posljedica rata, do suočavanja sa činjenicom da gubi svoje kolonije. Francuzi su u Indokini 1954. pretrpjeli uništavajući poraz, te su se povukli iz Jugoistočne Azije. Idući kolonijalni problem, koji je Četvrtu Republiku stajao glave bio je Alžir. Tamo su u nekim djelovima naraštajima živjeli Francuzi te veliki broj naturaliziranih španjolskih i talijanskih doseljenika. U Alžiru se stvorio pokret za neovisnost koji je zadavao velike probleme vojsci i sigurnosnim službama, a vlade Četvrte Republike 1958. nisu znale kako izaći iz toga. Rat nije bio dobiven, Republika je bila preslaba da dopusti gubitak Alžira. Puč izveden 1958. u Alžiru od strane generala koji su tražili povratak de Gaullea na vlast je bio finalni udarac u sudbinu Četvrte Republike. Posljednja regularna vlada te republike je odlučila da zamoli svoga zakletoga protivnika, generala de Gaullea, da preuzme poslove vlade, koji je tražio izradu novog ustava. Politička kapitulacija pred 'jakim čovjekom' koji je trebao okončati alžirski rat, omogućila je bivšem vođi Otpora veliki prostor u preustroju ustava vlasti. De Gaulle je ustavni problem rješio brzo i efikasno. Ustavni konvent, kojega je sazvala Nacionalna skupština, uzeo je u obzir poznate de Gaulleove zamisli o ustavu te nakon kratkog vremena predložio nacrt kojega je francuski narod odobrio sa premoćnom većinom od 80%. Peta Republika zamijenila je krizama potresanu prethodnu republiku.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com